

Nr 333.

Av herr **Lindberg** i Stockholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter upptager förslag till väsentligt ändrade grunder för reglering av förmånerna för pensionerad personal i arvodesbefattning. I stället för att såsom hittills utbekomma intjänt pension jämte visst arvode avses personalen i arvodesbefattning för framtiden erhålla lön med belopp, anpassade efter olika löneklasser i de för försvarsväsendets aktiva personal gällande löneplanerna. Departementschefen har vidare förutsatt, att rörliga förmåner skola utgå enligt samma grunder som beträffande lönegradsplacerade befattningar. Till dessa rörliga förmåner torde kunna hänföras dyrtidstillägg och kristillägg.

Anledning synes emellertid föreligga att i detta sammanhang erinra därom, att till aktiv militär befälspersonal utgår ett årligt ekiperingsbidrag om 180 kronor, avsett för underhåll och förnyelse av de uniformspersedlar, vilka det åligger personalen att anskaffa. Bidraget ifråga utgör en motsvarighet till de rabattförmåner, som uniformspliktig personal inom civilförvaltningen äger att tillgodoräkna sig vid inköp av uniformspersedlar från vederbörliga verks förråd. Föreskrifterna om ekiperingsbidraget äro intagna i § 51 av militära avlöningsreglementet av den 15 juni 1939 (Sv. förf.-saml. 275/39).

Enligt för respektive försvarsgrenar gällande tjänstgöringsreglementen är pensionerad personal i arvodesbefattning i fråga om bärandet av uniform likställd med den aktiva personalen, innebärande att uniform skall brukas i tjänsten, såvida ej vederbörande chef medgiver befrielse därifrån. Bestämelsen torde hitintills vara så tillämpad, att pensionerad personal i arvodesbefattning, tjänstgörande inom högre staber etc., medgivits anlägga civil dräkt, under det att vid truppförbanden tjänstgörande varit skyldiga att bära uniform.

1936 års lönekommitté har i sina betänkanden med förslag till civilt och militärt avlöningsreglemente (Statens off. utredn. 1937: 48 respektive 1938: 55) framhållit, att tjänstemännens uniformsplikt är ekonomiskt betungande. Detta anges särskilt vara fallet för den militära personalen, som till följd av jämförelsevis omfattande uniformsutrustning, snabb förslitning av persedlarna och inom försvarsväsendet hävdvunnen fordran på väl vårdad uniform har att vidkännas kännbara ekonomiska uppoffringar. Vad däri uttalats beträffande den aktiva personalen måste till lika värde anses gälla för pensionerad personal i arvodesbefattning, som i den föreslagna försvarsorgani-

sationen avses att tagas i anspråk i en omfattning och för tjänsteuppgifter, som tidigare icke beräknats.

Genom en arvodesreglering enligt de grunder, Kungl. Maj:ts proposition angiver, kommer den pensionerade personalen i arvodesbefattning visserligen att erhålla löneförmåner till belopp motsvarande likställda aktiva befälsgrupper, men den nödgas att helt bestrida sina uniformskostnader, under det att den aktiva personalen härtill erhåller bidrag. Avsedd och eftersträvad hel likställighet i lönehänseende nämnda grupper emellan kommer därför ändock att utebli. Under sådana omständigheter synes det vara en åtgärd av rättvisa att även tillerkänna uniformspliktig pensionerad personal i arvodesbefattning rätten till årligt ekiperingsbidrag.

I anledning av det ovan anförda få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen i anslutning till behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 210 måtte besluta, att pensionerad personal i arvodesbefattning skall äga uppbära årligt ekiperingsbidrag till belopp och på villkor, som enligt 51 § militära avlöningsreglementet gälla för officer och underofficer på aktiv stat vid försvarsväsendet.

Stockholm den 28 april 1942.

Carl Lindberg
i Stockholm.

Sigvard Cruse.

Bertil von Friesen.
